

Version 12. december 2017

Forslag til lov om ændring af fiskeriloven

(Opfølgning af "Fiskeripakken", Bierhvervsfiskernævnets sammensætning og forenklinger)

§ 1

I fiskeriloven, jf. lovbekendtgørelse nr. [764 af 19. juni 2017], foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 2, ophæves.

2. § 8 ophæves.

3. I § 11, stk. 1, nr. 4, udgår »og«.

4. I § 11, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 16 a« til: »16 a og«.

5. I § 11, stk. 1, indsættes som nr. 6:

»6) frivillige kystfiskerforeninger, som har til formål at oplyse om lokalt kystfiskeri i medfør af § 16 b.«

6. § 13 ophæves.

7. § 15 affattes således:

»§ 15. Personer uden A-status, der kan dokumentere, at de inden for de seneste 5 år før ansøgningen har opfyldt betingelserne for A-statusregistrering i medfør af § 14, stk. 1, men ikke ved ansøgning har opnået denne registrering, eller personer med A-status, der i mindst 1 år har frasagt sig A-statusregistrering, kan i op til 5 år efter denne frasigelse efter ansøgning opnå registrering på dette grundlag.«

8. Overskriften til § 16 affattes således:

»Erhvervsfiskerselskaber, visse selvejende uddannelsesinstitutioner og frivillige kystfiskerforeninger«.

9. Efter § 16 a indsættes før overskriften før § 17:

»§ 16 b. Ministeren for fiskeri og ligestilling kan godkende frivillige kystfiskerforeninger, som har til formål at oplyse om lokalt kystfiskeri, som berettiget til at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri. Fartøjet må kun fiske på fiskerirettigheder tildelt af ministeren.

Stk. 2. Frivillige kystfiskerforeninger godkendt efter stk. 1 må udelukkende udøve selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri med et af ministeren godkendt foreningsfartøj.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler, herunder om foreningens vedtægter og at godkendelsen kan bortfalde, når betingelserne for godkendelsen ikke længere er opfyldt.

Stk. 4. Godkendelse efter stk. 1 bortfalder ved salg af fartøjet.«

10. § 19, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Nævnet består af 2 repræsentanter for Udenrigsministeriet, 4 repræsentanter udpeget af interesseorganisationer for erhvervsmæssigt fiskeri og 4 repræsentanter udpeget af interesseorganisationer for rekreativt fiskeri samt 1 repræsentant for detailfiskehandlen. Repræsentanterne skal kunne tilvejebringe oplysninger om forhold, som ved nævnets afgørelse skal kunne tillægges særlig vægt, jf. de i stk. 3 nævnte forhold. Ministeren fastsætter nærmere regler om nævnets virke, herunder nævnets forretningsorden, og om indstillingsberettigede organisationer. Ministeren udpeger nævnets formand og øvrige medlemmer.«

11. § 22 affattes således:

»§ 22. Ministeren for fiskeri og ligestilling kan meddele tilladelse til, at ægtefæller, samlevende eller børn ved arv eller overtagelse af uskiftet bo kan overtage en igangværende fiskeribedrift eller andel heraf og fortsætte fiskeriet, uanset at betingelserne i §§ 14 og 17 eller i regler fastsat i medfør heraf ikke er opfyldt.«

12. § 35 ophæves.

13. § 39, *stk. 1, 2. pkt.* affattes således:

»Fiskerilicens kan endvidere udstedes til selskaber, der er godkendt i medfør af § 16, stk. 1 og 2, til selvejende uddannelsesinstitutioner, som er godkendt i medfør af § 16 a, og til frivillige kystfiskerforeninger, som er godkendt i medfør af § 16 b.«

14. I § 46 indsættes som nyt *stk. 2.*:

»*Stk. 2.* Ministeren for fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om anbringelse, udformning og godkendelse af det i stk. 1 nævnte gitter.«

15. § 49 ophæves.

16. I § 130, *stk. 1, nr. 1*, udgår: »§ 13,«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2018.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
 - 1.1. Lovforslagets hovedindhold
 - 1.2. Den overordnede baggrund for lovforslaget
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Erhvervsfiskeri ved ”Frivillige kystfiskerforeninger”
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Udenrigsministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Opstramninger som følge af ”Fiskeripakken”
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Udenrigsministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
 - 2.3. Bierhvervsfiskernævnets sammensætning
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Udenrigsministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Den foreslåede ordning
 - 2.4. Forenklinger
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Udenrigsministeriets overvejelser
 - 2.4.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

1.1. Lovforslagets hovedindhold

Lovforslaget fremsættes med henblik på ændring af lov om fiskeri og fiskeopdræt (fiskeriloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 764 af 19. juni 2017.

Som en del af ”Fiskeripakken”, jf. ”Beretning om en Vækst- og Udviklingspakke for dansk fiskeri”, som blev afgivet af Miljø- og Fødevarerudvalget, den 7. december 2016 og tiltrådt af regeringen, foreslås det, at det gøres muligt for ”frivillige kystfiskerforeninger” at drive erhvervsmæssigt fiskeri med et mindre fartøj for at skabe opmærksomhed, opretholde og videregive viden om et lokalt kystfiskeri. Der henvises til afsnit 2.1. under lovforslagets almindelige bemærkninger.

Ifølge aftalen om indsats mod kvotekonzentration i dansk fiskeri indgået den 16. november 2017, som fulgte op på ”Fiskeripakken”, blev det besluttet at skærpe kravene til at blive registreret som erhvervsfisker med A-status. Som følge af aftalen indeholder lovforslaget derfor et forslag til en stramning af lovens § 15, således at muligheden for genregistrering fremover kun skal være åben for fiskere, der efter ansøgning har været helt ude af erhvervet i en periode. Der henvises til afsnit 2.2. nedenfor under lovforslagets almindelige bemærkninger.

Herudover foreslås kredsen af arvinger, der i henhold til lovens § 22 kan overtage en eksisterende fiskeribedrift eller andele heraf, indskrænket til efterlevende ægtefæller og samlevende samt nærtstående slægtninge, dvs. søn eller datter. Der henvises til afsnit 2.2. nedenfor under lovforslagets almindelige bemærkninger.

Endvidere foreslås den lovfastsatte sammensætning af Bierhvervsfiskernævnet ændret, således at det bliver muligt at tilpasse nævnets sammensætning i overensstemmelse med udviklingen og dermed repræsentere relevante, aktuelle organisationer og tidssvarende interesser. Der henvises til afsnit 2.3. nedenfor under lovforslagets almindelige bemærkninger.

Endelig indeholder lovforslaget en række ændringer af teknisk karakter. Ændringer er en følge af en gennemgang af fiskeriloven i 2016, der blev gennemført som led i regeringens forenklingsinitiativer med henblik på at mindske antallet af regler. Der henvises til afsnit 2.4. nedenfor under lovforslagets almindelige bemærkninger.

1.1. Den overordnede baggrund for lovforslaget

”Fiskeripakken” er baggrund for forslaget om, at ”frivillige kystfiskerforeninger” i begrænset omfang skal kunne drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri med henblik på at skabe opmærksomhed omkring det lokale kystfiskeri.

De fortsatte forhandlinger om ”Fiskeripakken” har derudover medført, at der den 16. november 2017 er indgået aftale om indsats mod kvotekonzentration i dansk fiskeri. Som led i aftalen pkt. 4 er det besluttet, at bestemmelsen i fiskeriloven om muligheden for at blive genregistreret strammes således, at reglen kun finder anvendelse på fiskere, der dokumenterbart har været helt ude af selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri i en periode.

Herudover medfører aftalen af 16. november 2017 mellem regeringen og Folketingets øvrige partier behov for at stramme fiskeriloven således, at en hel eller delvis overtagelse af en fiskeribedrift ved arv eller ved hendsiden i uskiftet bo kun kan ske til en efterlevende ægtefælle, en samlever over mindst 2 år eller nærtstående slægtninge, dvs. børn i første led (søn eller datter).

Lovforslaget indeholder endvidere et forslag om opdatering af lovbestemmelsen om Bierhvervsfiskernævnets sammensætning, således at nævnets sammensætning kan tilpasses med udviklingen gennem tiden og dermed repræsentere aktuelle interesseorganisationer.

Endelig foreslås en række forenklingmæssige og ordensmæssige ændringer.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Erhvervsfiskeri ved ”Frivillige kystfiskerforeninger”

2.1.1. Gældende ret

Den nationale fiskerilovgivning fungerer i sammenhæng med den fælles EU-fiskeripolitik. EU-regelsættet fastlægger en række forpligtelser for medlemslandene med hensyn til administration og gennemførelse af den fælles fiskeripolitik og kontrol med overholdelsen af EU-regelsættet. Samtidig er det overladt til medlemslandenes eget valg, på hvilken måde man i forhold til egne fiskere vil administrere inden for de fælles rammer. F.eks. er det overladt til de enkelte medlemsstater at fastsætte regler for, hvordan og på hvilke vilkår de forskellige fiskekvoter, der i Unionen fordeles til Danmark, videreføres blandt de danske fiskere og de registrerede erhvervsfiskerselskaber. Det samme gælder for så vidt angår styringen inden for rammerne af de fælles retningslinjer for den samlede flådekapacitet i medlemslandene.

Fiskerilovens systematik bygger på henholdsvis en national fordeling af fangstrettigheder til det enkelte fartøj, jf. lovens kapitel 7 om regulering af erhvervmæssigt fiskeri i saltvand, samt på styringen af fiskerflådens samlede kapacitet, jf. lovens kapitel 8.

Efter reguleringen med ophæng i kapitel 7 kan fartøjet få tildelt ret til et specifikt fiskeri i en specifik periode, i et bestemt område eller til et bestemt fiskeri på særlige betingelser, jf. §§ 36-37 om

fiskeritilladelser og puljefiskeri (fangstrettigheder). Denne regulering styrer fordelingen af fangstrettigheder (kvoter) til de fiskeriressourcer, der er til rådighed for danske fiskere. Reguleringen fremgår desuden af bekendtgørelse nr. [961 af 11. juli 2017 om regulering af fiskeriet (2014-2020)].

Lovens kapitel 8 vedrørende ”Fartøjer med fiskerilicens” regulerer styringen af fiskerflådens samlede kapacitet gennem registreringskrav af selve fiskefartøjet. Fiskerilicensen er et officielt dokument, der giver indehaveren ret til at bruge en bestemt fiskerikapacitet (bruttotonnage og maskineffekt). Kravene til fartøjet vedrørende bruttotonnage (BT) og maskineffekt (kW) fremgår af kapacitetsbekendtgørelse, jf. §§ 3-6 i bekendtgørelse nr. 886 af 28. juni 2017 om fartøjer der anvendes til erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand.

Fiskerilicensen, som er en betingelse for at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri, bidrager dermed til at styre størrelsen af EU’s samlede fiskerflåde og er afspejlet i fiskerilovens §§ 38-39 om anvendelse af et fartøj til erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand. Herudover gælder EU-pointsystemet knyttet til licenssystemet, jf. lovens §§ 39 a – 39 b, hvor point kan tildeles ved overtrædelse af EU’s regler.

Selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand må efter fiskerilovens § 11 alene drives af registrerede fiskeriberettigede. De fiskeriberettigede er efter den generelle bestemmelse i § 11, stk. 1, erhvervsfiskere, der er registreret med A-status, registrerede bierhvervsfiskere, erhvervsfiskerselskaber, registrerede partrederier og selvejende uddannelsesinstitutioner, der uddanner erhvervsfiskere og er godkendt af ministeren. Hertil kommer efter lovens § 11, stk. 2, at selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri desuden må drives i forbindelse med ålegårdsrettigheder og andre særlige fiskerirettigheder, jf. lovens § 24 og af visse landbrugere, jf. § 25.

Med ændring af fiskeriloven ved lov nr. 1148 af 11. december 2012 blev muligheden for at kunne drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri således udvidet til at omfatte andet end erhvervsfiskere med A-status og erhvervsfiskerselskaber. Herefter kan uddannelsesinstitutioner, der i henhold til lov om maritime uddannelser tilbyder uddannelsen af erhvervsfiskere, blive godkendt som fiskeriberettiget og eje eller på anden måde råde over fartøjer, der kan opnå status som erhvervsfiskerfartøj. Erhvervsfiskerfartøjer til uddannelsesbrug skal således både kunne opnå en fiskerilicens og fangstrettigheder til selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri i forbindelse med den indledende praktikperiode af erhvervsfiskerfartøjer.

Tilladelse til selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri med erhvervsfiskerfartøjer forudsætter således officiel godkendelse og registrering af den pågældende fysiske person (erhvervsfiskeren), det pågældende partrederi (f.eks. to erhvervsfiskere) eller af en juridisk person (et registreret erhvervsfiskerselskab eller en selvstændig uddannelsesinstitution) efter reglerne i lovens kapital 4 om fiskeriformer og fiskeriberettigede, jf. således reglerne i §§ 11, 12, 14, 15, 16 og 16a. Her opstiller § 11 en udtømmende opregning af, hvem der må drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri.

Lovens kapitel 4, B angiver, hvilke fysiske eller juridiske personer, herunder visse selvejende uddannelsesinstitutioner, der kan registrere som fiskeriberettigede. En erhvervsfisker er efter § 14 registreret med A-status, og er en fysisk person, der dokumenterbart har fiskeriet som levevej. En erhvervsfisker er principielt berettiget til at eje eller på anden vis råde over et fiskerfartøj med fiskerilicens efter § 39. De selskabsformer, som er tilladt og afgrænset efter lovens § 16 om erhvervsfiskerselskaber, er overvejende ejet af registrerede erhvervsfolkere. Hertil kommer, at visse selvejende uddannelsesinstitutioner i en kort, afgrænset periode kan godkendes som berettiget til at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri, jf. § 16 a. Der er dermed en klar afgrænsning af de retssubjekter, der kan opnå retten til at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri og få adgang til fiskerirettigheder.

Fiskerilicens i henhold til § 39 kan i øvrigt kun meddeles, når den fornødne kapacitet i form af maskineffekt og bruttotonnage er til rådighed, jf. §§ 3-6 i bekendtgørelse nr. 886 af 28. juni 2017 om fartøjer, der anvendes til erhvervmæssigt fiskeri i saltvand (kapacitetsbekendtgørelsen). Bekendtgørelsen har hjemmel i fiskerilovens § 38, stk. 2, og er en udmøntning af kravet i grundforordningen, jf. art. 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik (grundforordningen), der fastsætter, at medlemsstater skal træffe foranstaltninger til at justere deres flåders kapacitet, så der skabes stabil og varig balance mellem fiskerikapaciteten og medlemsstaternes fiskerimuligheder. Desuden skal medlemsstaterne fastsætte referenceniveauer for fiskerikapaciteten, udtrykt i BT og kW, som omhandlet i artikel 12 og i artikel 22, stk. 4, i ovennævnte forordning. Kapacitet følger ikke automatisk med et fartøj, men kan indkøbes og handles særskilt. Det er derfor nødvendigt at skaffe sig disponibel kapacitet til et fartøj, hvis det ikke følger med fartøjet, for at fartøjet kan registreres som erhvervsfiskerfartøj, jf. kapacitetsbekendtgørelsens § 15. Herudover er der, jf. kapacitetsbekendtgørelsens § 20, mulighed for, at førstegangsetablerede yngre fiskere at låne op til 30 BT og 200 kW i op til 8 år. Lånekapacitet udlånes fra kapacitetsfonden, jf. kapacitetsbekendtgørelsens § 19, som udgør en del af det råderum, som er forskellen mellem ovennævnte referenceniveauer for den danske fiskerikapacitet til rådighed og den kapacitet der faktisk er i anvendelse i erhvervet.

Fiskeriloven sonder skarpt mellem erhvervmæssigt og rekreativt fiskeri, hvor kun fangster fra det erhvervmæssige fiskeri må afsættes mod vederlag. I henhold til artikel 55, stk. 2, i Rådets forordning (EF) Nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolforordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (kontrolforordningen), er det forbudt at afsætte fangster fra rekreativt fiskeri. Udgangspunktet er, at det kun er fysiske eller juridiske personer, der er registreret som fiskeriberettigede til at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri, som må afsætte fangster. Dette er reguleret i lovens § 12, der henviser til § 11. Med andre ord vil de fysiske eller juridiske personer, der er omfattet af § 11, have ret til at afsætte fangster mod vederlag.

Efter lovens § 12 er der – ud over disse regler – dog enkelte, meget specifikke undtagelser. Ministeren kan således tillade, at institutioner m.v. med et socialt eller undervisningsmæssigt formål kan overdrage fangsterne mod vederlag. Efter lovens motiver er denne dispensationsmulighed kun tænkt anvendt i meget få tilfælde og vedrører derfor forudsætningsvist kun det rekreative fiskeri i henhold til bemærkningerne til bestemmelsen, som indgik i lov nr. 281 af 12. maj 1999, jf. ændringsforslag

til lovforslaget og betænkningen afgivet af Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri den 21. april 1999.

De fangstrettigheder, som der kan fiskes på, er som udgangspunkt knyttet til fartøjet. De såkaldte kvoter er fordelt på arter og kan som udgangspunkt omsættes. Den såkaldte kystfiskerordningen er en ordning, som er en særlig tidsbegrænset ordning, der gælder for henholdsvis kystfiskerfartøjer med en maksimal længde på 17 meter og en tidsbegrænset ordning, der gælder for fartøjer med en maksimal længde på 15 meter. Sidstnævnte tidsbegrænsede ordning, der også benævnes den lukkede eller beskyttede ordning, er den ordning, der er relevant for dette lovforslag. Den tidsbegrænsede kystfiskerordningen er reguleret i §§ 66-68 i kapitel 6 i bekendtgørelse nr. [961 af 11. juli 2017] om regulering af fiskeriet i 2014-2020 (reguleringsbekendtgørelsen). Der er tale om en særlig ordning for mindre fartøjer, hvor der bliver afsat kvoter på torsk, tunge, rødspætte og i særlige tilfælde jomfruummer, mørksej, pighvar, brisling og sild. Fartøjer som er tilmeldt ordningen, tildeles hvert år forholdsmæssigt en ekstra årsmængde i forhold til fartøjets kvoteandele af torsk, tunge og rødspætte. Fartøjets kvoteandele, som er tilmeldt ordningen, må udelukkende overføres til øvrige fartøjer som er tilmeldt ordningen. Fartøjer kan blive tildelt ekstra tillægsmængder, såfremt de opfylder særlige betingelser i bekendtgørelsen.

Fiskefartøjer over 10 meter skal i henhold til kontrolforordningen føre logbog, hvori en lang række oplysninger omkring fangsten og fangstrejsen skal registreres, jf. art. 14-15 i kontrolforordningen. Fartøjer over 12 meter skal føre elektronisk logbog jf. forordningens art. 15, hvorimod fartøjer under 12 kan vælge at føre logbog i papirformat. En medlemsstat kan dog fritage fiskefartøjer med en længde op til 15 meter fra kravet om elektronisk logbog, jf. kontrolforordningens art. 15, stk. 4, såfremt fartøjet udelukkende fisker inden for flagmedlemsstatens territorialfarvande eller aldrig opholder sig mere end 24 timer på havet fra afsejling til hjemkomsten i havn. Nærmere krav om logbog fremgår endvidere af bekendtgørelse nr. 521 af 31. maj 2016 om føring af logbog.

Etablering af muligheden for, at ”frivillige kystfiskerforeninger” skal kunne drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri, har snitflader mellem fiskerilovgivningen og lovgivningen om det Centrale Virksomhedsregister, skattelovgivningen samt søfartslovgivningen, hvorfor forholdet til anden lovgivning beskrives nedenfor.

Foreninger, der sælger fangster til tredjemand, driver skattepligtig erhvervsmæssig virksomhed, og dette vil som følge heraf være en aktivitet, som er selvangivelsespligtig efter § 1, stk. 1, nr. 6) i bekendtgørelse nr. 1164 af 6. september 2016 om selskabsskatteoven. Foreninger, der frivilligt har ladet sig registrere i CVR i medfør af CVR-bekendtgørelsens § 8, stk. 1, men som bliver registreringspligtige i henhold til den skatte- og afgiftsmæssige lovgivning, skal lade sig omregistrere til en almindelig forening efter reglerne i kapitel 11 i bekendtgørelse nr. 1466 af 25. november 2016 med senere ændringer, jf. CVR-bekendtgørelsens § 9, stk. 1.

Enhver, der driver erhvervsmæssigt fiskeri med et fiskerfartøj, som en frivillig kystfiskerforening ejer eller råder over, vil være omfattet af Søfartsstyrelsens regler om bl.a. sundhedsbevis, sikkerhedskursus og sønæringsbevis, ligesom gældende tekniske regler for fiskerfartøjernes bygning og udstyr finder anvendelse .

2.1.2. Udenrigsministeriets overvejelser

Idet fiskerilovgivningen sonderer meget skarpt mellem erhvervsmæssigt og rekreativt fiskeri, hvor kun fangster fra erhvervsmæssigt fiskeri må afsættes mod vederlag, er det nødvendigt med en udtrykkelig lovhjemmel til, at definerede ”frivillige kystfiskerforeninger” kan drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri.

Hermed vil ”frivillige kystfiskerforeninger” i overensstemmelse med aftalen om ”Fiskeripakken” få mulighed for at drive erhvervsmæssigt fiskeri inden for gældende rammer med henblik på at skabe opmærksomhed omkring det lokale kystfiskeri. Forslaget om at etablere en hjemmel til, at ”frivillige kystfiskerforeninger” kan drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri, bidrager til gennemførelsen af ”Fiskeripakkens pkt. 4”, hvorefter bl.a. afsættes en marginal kvoteandel til fartøjer, fortrinsvis foreningsfartøjer, som skal bidrage til at udbrede fiskeriet på landingspladserne rundt omkring i Danmark og kendskabet hertil. Kvote marginalen tildeles ud af kvotetildelingen til kystfiskerordningen.

Udenrigsministeriet vurderer tillige, at størrelsen af de tildelte midler svarende til landingsværdier på maksimalt 50.000 kr., gør, at fiskeriet ikke vil være konkurrenceforvridende i forhold til det øvrige fiskerierhverv.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Ifølge ”Fiskeripakken” er formålet med at give ”frivillige kystfiskerforeninger” adgang til at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri ”fremme af kommunal fiskeripolitik” ved gennem foreningsfartøjer at bidrage til at skabe opmærksomhed omkring det lokale kystfiskeri. Det er dog forudsat, at der ikke er tale om at drive egentlig erhvervsfiskeri med indtjening for øje. Samtidig skal foreningerne dog have mulighed for at generere en begrænset indtægt fra fiskeri uden at være organiseret som egentlige erhvervsfiskerselskaber, hvilket der ikke er hjemmel til i den nugældende fiskerilov.

Forpligtelsen til at skabe opmærksomhed, opretholde og videregive viden om et lokalt kystfiskeri vil skulle fremgå af foreningens vedtægter.

Det foreslås, at ministeren kan godkende sådanne ”frivillige kystfiskerforeninger”, som kan fiske med et godkendt foreningsfartøj med det formål at oplyse om lokalt kystfiskeri, således at de kan blive berettiget til at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri. Dette fiskeri må alene ske med fiskerirettigheder fra den tidsbegrænsede kystfiskerordning tildelt af ministeren. Det foreslås således, at ministeren kan fastsætte nærmere regler, herunder om foreningens vedtægter, om godkendelse af ”frivillige kystfiskerforeninger” som berettiget til i et vist omfang at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri, og om bortfald af en sådan godkendelse.

Med lovforslaget åbnes mulighed for, at ”frivillige kystfiskerforeninger” kan blive godkendt til i et begrænset omfang efter lovens § 11 at drive erhvervsmæssigt fiskeri med et registreret erhvervsfiskerfartøj, som foreningen ejer eller på anden måde råder over. Fartøjet optages dermed i Fartøjsregisteret under Fiskeristyrelsen og i Fartøjsfortegnelsen og i Det Almindelige Skibsregister i Søfartsstyrelsens Skibsregister og indgår derefter i flåden af danske fiskefartøjer. Herudover er der behov for en konsekvensændring af lovens § 39, som angår de fartøjer, hvortil der i overensstemmelse med EU-reglerne kan udstedes fiskerilicens til erhvervsmæssigt fiskeri. Med de foreslåede ændringer åbnes der mulighed for, at fiskerilicens kan tildeles fartøjer, som ”frivillige kystfiskerforeninger” ejer eller på anden vis råder over, og som har til formål at skabe opmærksomhed omkring det lokale kystfiskeri.

Fartøjerne skal ikke have tilknyttet kvoteandele, men skal kunne fiske på den årsmængde, der bliver afsat til foreningsfartøjet med en maksimal årlig landingsværdi på 50.000 kr. Ved en tildeling af fangstrettigheder fra kystfiskerordningen til det enkelte fartøj, jf. lovens kapitel 7, gives mulighed for, at foreningerne med aktiv udøvelse af erhvervsmæssigt fiskeri kan oplyse og udbrede kendskab til lokalt kystfiskeri. Mængderne under den tidsbegrænsede ordning tildeles efter ansøgning i begyndelsen af hvert kalenderår.

Der foreslås afsat en andel af Danmarks kapacitetsreserve til foreningsfartøjerne. Kapaciteten vil blive tildelt fra den såkaldte kapacitetsfond, jf. § 19 i bekendtgørelse nr. 886 af 28. juni 2017 om fartøjer, der anvendes til erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand (kapacitetsbekendtgørelsen). Denne andel vil dermed gå fra den såkaldte Kapacitetsfond til yngre fiskere. Alternativt kan foreningsfartøjerne opkøbe kapacitet. Kapaciteten (BT og kW) til den frivillige forenings fartøj, jf. lovens §§ 38-39, vil blive tildelt de frivillige kystfiskerforeninger i form af lånekapacitet. Lånekapaciteten vil blive tildelt svarende til fartøjets størrelse, forudsat at fartøjet er under de højst tilladte 15 meter i længde. Kapacitet tildeles fra Kapacitetsfonden i det omfang, der er ledig kapacitet.

Herudover er det forudsat, at den ansvarlige fartøjsfører på det pågældende fiskefartøj vil være ansvarlig for fiskeriet, idet fartøjet og dets ejer skal kunne overholde fiskerilovens bestemmelser for erhvervsmæssigt fiskeri, herunder de gældende EU-regler på området. Dette gælder også for så vidt angår kravene til overholdelsen af søfartsreglerne, sikkerhedsregler og anden lovgivning, som gælder om bord. Fiskeriet med det pågældende fartøj skal i det hele udøves lovligt, dvs. at der stilles nøjagtig samme krav som til det øvrige erhvervsmæssige fiskeri.

Føreren af fartøjet skal iagttage de gældende logbogs- og melderegler, satellitovervågningsregler og forskrifter for landing af fangster m.m. Dette medfører også i kontrolmæssig sammenhæng gennemsigtighed af ”den frivillige kystfiskerforenings” anvendelse af et fartøj til erhvervsmæssigt fiskeri.

De materielle bestemmelser for fiskeriet vil kort sagt, hvis de skulle blive overtrådt under fiskeri med fartøjet, kunne medføre de sædvanlige sanktioner mod fartøjets ejer og fartøjsføreren i form af bøder og konfiskation af eventuelle ulovlige fangster om bord samt mulig pointtildeling, jf. lovens §§ 39 a-b sammenholdt med gældende EU-regler.

Idet fiskeriloven og den bagvedliggende EU-regulering bygger på en forudsætning om en klar afgrænsning af, hvem der er berettiget til at blive registreret til at drive erhvervsmæssigt fiskeri og dermed være berettiget til at få udstedt en fiskerilicens for det pågældende fiskefartøj, er det nødvendigt at etablere en særlig hjemmel til, at ”frivillige kystfiskerforeninger” kan omfattes.

Ifølge forslaget skal der derfor søges om en særlig godkendelse efter en ny § 16 b, der etablerer en hjemmel til at godkende ”Frivillige kystfiskerforeninger” med det formål at oplyse om lokalt kystfiskeri som berettiget til at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri.

Sammenfattende forudsættes, at fartøjerne opfylder samme krav som øvrige erhvervsfiskefartøjer vedrørende kapacitet og fiskerettigheder. Lovligt fiskeri kan således kun drives med foreningsfartøjer med gyldig fiskerilicens og med kapacitet svarende til fartøjets bruttotonnage og maskineffekt.

Der er tale om ”frivillige kystfiskerforeninger”, der kan drive fiskeri med fartøjer på maksimalt 15 meter, svarende til fartøjerne i den tidsbegrænsede kystfiskerordning. Ifølge brev fra beretningspartierne til miljø- og fødevarerministeren den 23. marts 2017, skal foreningsfartøjet kunne drives af en ”Frivillig kystfiskerforening” med det formål at skabe opmærksomhed, opretholde og videregive viden om et lokalt kystfiskeri ved et af fiskerireguleringen nærmere bestemt omfang at udøve kystfiskeri og afsætte fangsten, således at indtægter svarende til en landingsværdi på op til 50.000 kr. kan anvendes til fartøjets og redskabernes vedligeholdelse samt foreningens øvrige virke. Et foreningsfartøj, hvis vedtægter er godkendt af ministeren, og som har regnskabs- og tilmeldepligt, kan få status som ”Forenings-kystfiskerfartøj”.

Godkendelsesproceduren, herunder gennemførelsen af målsætningen om at skulle skabe opmærksomhed omkring det lokale kystfiskeri, foreslås reguleret med den foreslåede nye § 16 b, herunder med en bemyndigelse til ministeren om at kunne fastsætte regler om bl.a. hvordan vedtægterne skal sikre formidlingsformålet.

2.2. Opstramninger som følge af ”Fiskeripakken”

2.2.1. Gældende ret

Ifølge lovens § 15, stk. 1, kan personer, der kan dokumentere, at de inden for de seneste 5 år før ansøgningen har opfyldt betingelserne for registrering i medfør af § 14, stk. 1, opnå registrering på dette grundlag. Det betyder, at en person uden A-status, der inden for en 5 års periode ikke har ladet sig registrere med A-status, men har opfyldt betingelserne for dette og kan dokumentere det, kan lade sig registrere med A-status. Bestemmelsen giver desuden mulighed for, at en person med A-status, som i en periode ikke har levet op til kravene, kan opnå genregistrering, hvis pågældende kan dokumentere, at vedkommende inden for de sidste 5 år i en 12 måneders periode har opfyldt betingelserne om indtægt, beskæftigelse m.v. i fiskeriet.

I henhold til lovens § 15, stk. 2, bortfalder registreringen efter stk. 1, hvis den pågældende ikke senest 14 måneder efter genregistreringen kan dokumentere, at betingelserne for registrering med A-

status efter lovens § 14, stk. 1, nr. 3, er opfyldt. Bortfalder registreringen, kan den pågældende i 5 år fra registreringen ikke på ny registreres efter § 15, stk. 1.

Ifølge lovens § 22 kan personer, der overtager en igangværende fiskeribedrift eller andel heraf ved arv eller overtagelse af uskiftet bo efter tilladelse fortsætte fiskeriet, uanset at betingelserne i lovens §§ 14 eller 17 eller regler fastsat i medfør heraf ikke er opfyldt. Bestemmelsen muliggør, at arveberettigede kan opnå tilladelse til at fortsætte fiskeriaktiviteter efter en afdød selvstændig erhvervsfisker og åbner mulighed for, at alle arveberettigede kan opnå dispensation. Tilladelsen vil normalt blive givet tidsbegrænset.

2.2.2. Udenrigsministeriets overvejelser

Under henvisning til pkt. 4 i aftalen af 16. november 2017 om indsats mod kvotekonzentration i dansk fiskeri er det besluttet at stramme reglerne for A-status. Herefter foreslås fiskerilovens § 15 at blive strammet, således at en førstegangsregistrering som hidtil kan ske, men at en genregistrering kun kan finde sted for personer, der aktivt har frasagt sig status som fisker med A-status i mindst 1 år. Samtidig gennemføres stramningen ved, at muligheden for inden for 14 måneder at kunne blive genregistreret, hvis man dokumenterer at opfylde gældende betingelser for registrering som A-status, fjernes.

Ifølge aftalen er det ligeledes besluttet at stramme muligheden for, hvem der helt eller delvist kan overtage en eksisterende fiskeribedrift ved arv eller hensiddent i uskiftet bo. Som følge heraf foreslås, at det kun er ægtefæller, samlevende i mindst 2 år eller børn i første led (søn eller datter), der kan være omfattet af muligheden.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Der foreslås en stramning af genregistreringskravene i lovens § 15. Det foreslås således, at § 15 udformes på den måde, at personer, der som hidtil kan dokumentere, at de inden for de seneste 5 år før ansøgningen har opfyldt betingelserne for registrering i medfør af § 14, stk. 1, kan opnå registrering. Men en stramning gennemføres således, at fiskere aktivt skal frasige sig A-status, hvis de ønsker at være uden for selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri i en periode og senere ønsker genregistrering. Det foreslås, at de kun kan blive genregistreret, hvis de i mindst 1 år har frasagt sig denne registrering. Herefter kan de inden for 5 år efter ansøgning opnå registrering på dette grundlag.

Der har tidligere været mulighed for at dokumentere, at man har levet op til kravene ved inden for 14 måneder at dokumentere, at betingelserne har været opfyldt i en periode på 12 måneder efter genregistreringen.

Derfor udgår § 15, stk. 2, med mulighed for at dokumentere, at man alligevel opfylder kravene og dermed praktisk talt kan få en chance til.

Ved den foreslåede ændring af § 22 indskrænkes den personkreds, og ved dødsfald af erhvervsfiskere med A-status, er det således kun ægtefællen, samlevende i mindst 2 år eller børn i første led, der kan få tilladelse til at overtage en eksisterende fiskeribedrift eller en andel heraf.

2.3. Bierhvervsfiskernævnets sammensætning

2.3.1. Gældende ret

Selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri kan i dag bl.a. udøves som bierhvervsfisker. Opdelingen i erhvervsfiskere og bierhvervsfiskere og rekreative fiskere (fritidsfiskere og lystfiskere) stammer tilbage fra 1978. På dette tidspunkt skete omstillingen fra et i praksis frit fiskeri til et reguleret fiskeri. Den fælles fiskeripolitik med kvotereguleringen var på det tidspunkt endnu ikke vedtaget, men man var i Danmark allerede begyndt at benytte biologisk rådgivning på de vigtigste arter. Erhvervsfiskere med A-status kan i dag opnå status som bierhvervsfisker via ansøgning til Fiskeristyrelsen, jf. bekendtgørelse nr. 1476 af 1. december 2016 om retten til at drive bierhvervsfiskeri m.v. Andre personer kan under henvisning til lovens § 21 ud fra sociale og helbredsmæssige hensyn søge om at blive registreret som bierhvervsfisker.

Bierhvervsfiskernævnet er et selvstændigt organ uden for det ministerielle hierarki og træffer efter lovens § 19, stk. 1, efter ansøgning endelig administrativ afgørelse om, hvorvidt fritidsfiskere, jf. lovens § 27, kan tillades at drive bierhvervsfiskeri, jf. lovens § 17, stk. 1, nr. 3. Nævnet træffer afgørelse efter kriterier fastsat i lovens § 19, stk. 3, f.eks. ud fra ønsket om at understøtte lokale forhold, f.eks. ved brug af et eksisterende frysehus eller andet, der kan styrke omsætningen lokalt.

For at opretholde registreringen som bierhvervsfisker er udgangspunktet, at mindst 5 % af bruttoindkomsten ved personlig virksomhed inden for 12 måneder skal stamme fra bierhvervsfiskeri. Baggrunden herfor er, at der er tale om et erhvervmæssigt fiskeri med retten til omsætning, hvorfor der er sat en minimumsgrænse. Herudover skal bierhvervsfiskeri drives personligt og uden medhjælp, jf. § 18 i fiskeriloven.

Bierhvervsfiskernævnet kan i sine afgørelser fastsætte begrænsninger med hensyn til arten, antallet af redskaber og områder. Herudover lægger nævnet bl.a. særlig vægt på, om en imødekommelse af ansøgningen vil være af væsentlig betydning for opretholdelsen af fiskeriet i det pågældende lokalområde og for muligheden for et alsidigt havnemiljø, hvori der indgår erhvervmæssigt fiskeri og de dertil knyttede aktiviteter. I forbindelse hermed skal der tages hensyn til det erhvervsfiskeri, der allerede foregår i lokalområdet.

Af bemærkningerne til § 19 i lovforslaget, der ligger til grund for fiskeriloven, jf. lov nr. 281 af 12. maj 1999, jf. L106 Folketinget 1998-99, fremgår, at nævnet særligt skal lægge stor vægt på den samlede fiskeriaktivitet i det område, hvor det pågældende bierhvervsfiskeri skal finde sted.

Nævnet, der i praksis mødes 2 gange årligt, er nedsat med hjemmel i loven og med udtrykkelig angivelse af de organisationer, der kan være repræsenterede. Af den nuværende bestemmelse i lovens

§ 19, stk. 2, fremgår, at følgende organisationer er medlemmer af Bierhvervsfiskernævnet: 2 repræsentanter for Danmarks Fiskeriforening samt en repræsentant for Dansk Kystfiskerforening, Landsorganisationen af Danmarks Detailfiskehandlere, Danmarks Sportsfiskerforbund, Ferskvandsforeningen for Danmark, Dansk Amatørfiskerforening og Dansk Fritidsfiskerforbund. Herudover består nævnet af 2 repræsentanter for ministeriet, og ministeren fastsætter nævnets forretningsorden og udpeger nævnets formand.

Ifølge gældende forretningsorden af 24. maj 2000 meddeler de pågældende foreninger, hvem der repræsenterer den pågældende forening som medlem og som stedfortræder. Af forretningsordenen fremgår tillige, at ministeriet stiller nævnets formand og ét medlem. Desuden yder ministeriet sekretariatsbistand uden stemmeret. Forretningsordenen fastlægger desuden regler om nævnets mødeafholdelse, beslutningsdygtighed, habilitet, mødeledelse og afstemning, den forberedende behandling, sager, der forelægges for nævnet, nævnets afgørelse, tavshedspligt og rejseudgifter. Sidstnævnte afholdes af nævnets medlemmer.

Efter lovens § 19, stk. 3, kan tilladelse gives til personer, der kan dokumentere at have været fritidsfiskere igennem 5 år. Nævnet skal ved sine afgørelser lægge særlig vægt på, om en imødekommeelse af ansøgningen vil være af væsentlig betydning for opretholdelsen af fiskeriet i det pågældende lokalområde og for muligheden for et alsidigt havnemiljø, hvori også indgår erhvervsmæssigt fiskeri og de dertil knyttede aktiviteter. I forbindelse hermed skal der tages hensyn til det erhvervsfiskeri, der allerede foregår i lokalområdet. Nævnet skal endvidere lægge vægt på, om ansøgeren igennem sit fritidsfiskeri har erhvervet kendskab til den type fiskeri, der ønskes udøvet.

Nævnet kan ifølge gældende forretningsorden træffe beslutning uanset antallet af fremmødte medlemmer, når rettidig indkaldelse har fundet sted. Dog skal formanden eller dennes stedfortræder være til stede og deltage i afgørelsen. Afgørelser træffes efter stemmeflerhed, og i tilfælde af stemmelighed er formandens eller dennes stedfortræders stemme afgørende.

2.3.2. Udenrigsministeriets overvejelser

Bestemmelsen om Bierhvervsfiskernævnets sammensætning foreslås opdateret således, at det ikke udtrykkeligt er fastsat i loven, hvem der er repræsenteret i nævnet. Udenrigsministeriet ønsker ved behov at kunne tilpasse nævnets sammensætning for at kunne sikre, at repræsentationen af interesseorganisationer kan være tidssvarende og repræsentativ.

Udenrigsministeriet finder derfor, at det er af væsentlig betydning, at der under henvisning til de hensyn, som nævnet skal lægge til grund, jf. lovens § 19, stk. 3, kan sammensættes et Bierhvervsfiskernævn, der til enhver tid tilgodeser disse hensyn.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at nævnet skal bestå af 2 repræsentanter for Udenrigsministeriet, 4 repræsentanter udpeget af interesseorganisationer for erhvervsmæssigt fiskeri, 4 repræsentanter udpeget af interesse-

organisationer for rekreativt fiskeri og 1 medlem udpeget af en interesseorganisation, der repræsenterer detailfiskehandlen. Repræsentanterne skal kunne tilvejebringe oplysninger om forhold, som ved nævnets afgørelse skal kunne tillægges særlig vægt, jf. de i stk. 3 nævnte forhold, som f.eks. muligheden for at bidrage til aktiviteter i lokalområdet. Ministeren fastsætter nærmere regler om nævnets virke, herunder nævnets forretningsorden, og udpeger nævnets formand og medlemmer.

Nævnet foreslås således udvidet med et medlem, således at ministeren i første omgang kan fastholde den nuværende repræsentation og f.eks. supplere med et medlem, der repræsenterer erhvervmæssigt fiskeri med fokus på kystfiskeriet. Ved en udvikling hen over tid kan ministeren bestemme, hvilke organisationer der måtte findes repræsentative, hvorefter sammensætningen af nævnets medlemmer kan ændres.

Det foreslås således, at ministeren fastsætter forretningsorden og regler om nævnets sammensætning, herunder om, hvilke organisationer, der kan være indstillingsberettigede.

2.4. Forenklinger m.v.

2.4.1. Gældende ret

I henhold til § 4, stk. 2, og § 8 kan ministeren nedsætte et rådgivende udvalg for lokalområder med henblik på udarbejdelse af fiskeriregler for et nærmere afgrænset lokalområde. Bestemmelsen i lovens § 2, stk. 3, 1. pkt., fastslår, at regler kan udstedes for hele eller for nærmere angivne lokalområder.

I henhold til lovens § 13 kan fisk kun omlades efter tilladelse fra ministeren. Kravet om forbud mod omladning uden tilladelse fremgår af artikel 20 i Rådets forordning (EF) Nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolforordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik. Derudover giver lovens § 10, stk. 1, 2. pkt., ministeren adgang til at træffe bestemmelse til opfyldelse af Unionens forordninger.

Lovens § 35 giver hjemmel til at regler vedrørende erhvervmæssig udnyttelse af ressourcerne kan udstedes for et år eller for en flerårig periode, og ændres på baggrund af fiskeriets udvikling, jf. lovens § 34, stk. 2. Reglen blev indført i 1999, hvor praksis var, at der årligt blev fastsat årlige kvoter i de nationale fiskerier for et år ad gangen, men at der samtidig kunne udstedes regler, der havde en længere gyldighedsperiode med henblik på at give reguleringerne et så langsigtet perspektiv som muligt. Den reguleringsform, der gælder i dag med bl.a. individuelle kvoteandele og fartøjskvoteandele, er så dynamisk, at der ikke som tidligere er behov for en så fast reguleringsrytme.

Lovens §§ 46 og 49 vedrører krav om afgitring ved turbineanlæg og hjemmel til at fastsætte regler herom.

2.4.2. Udenrigsministeriets overvejelser

Som led i regelforenklingsinitiativ i 2016 blev fiskeriloven gennemgået bl.a. for at mindske antallet af regler. Der blev identificeret en række bestemmelser, som ikke er nødvendige lovbestemmelser til administration af fiskeriområdet eller som allerede er dækket i anden sammenhæng. I lovforslaget indgår derfor en række forslag til forenkling af fiskeriloven.

Med hensyn til lovens § 13 fremgår kravet af Kontrolforordningen og hjemlen til at fastsætte regler til gennemførelse af EU-reglerne fremgår af lovens § 10, hvorfor § 13 findes overflødig.

Særligt bemærkes for lovens § 35, at der skal være et sluttidspunkt for de regler, der udstedes. Reguleringsbekendtgørelsen, der efter lovens § 34, stk. 2, fastsætter regler om den erhvervsmæssige udnyttelse af ressourcerne, har traditionelt været gældende for et kalenderår ad gangen, men udstedes nu for en flerårig periode. Et sluttidspunkt vil efter Udenrigsministeriet ikke være nødvendigt for reguleringen i overensstemmelse med fiskerilovens og Unionens regler.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Lovens § 4, stk. 2, og § 8 foreslås ophævet, da ministeren ad hoc kan nedsætte rådgivende udvalg, og at den nødvendige hjemmel til at kunne fastsætte regler for geografiske afgrænsede områder er i lovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Lovens § 13 med krav om ministerens tilladelse til omladning af fisk findes overflødig, da den dels fremgår af Kontrolforordningens artikel 20, dels med hjemmel i lovens § 10 er udmøntet i reguleringsbekendtgørelsens § 22, og foreslås derfor af forenklingshensyn ophævet.

Med hensyn til lovens § 35 er der ikke længere en fast reguleringsrytme, der spænder sig over et år ad gangen, hvorfor bestemmelsen er forældet og foreslås ophævet.

Lovens § 46 og § 49 foreslås af forenklingshensyn sammenskrevet.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget vil medføre yderligere administrative byrder for staten på estimeret mellem 0-0,1 mio. kr. i forbindelse med godkendelse af ansøgninger fra frivillige kystfiskerforeninger om at blive godkendt til at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri, samt ansøgning om at blive tildelt fiskeriretigheder samt kapacitet til låns. Desuden vil foreningerne blive afkrævet dokumentation for, at de overholder kravene i henhold til CVR loven m.v. Det anslås umiddelbart, at der vil være tale om ca. 4 frivillige kystfiskerforeninger.

Forslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for regioner og kommuner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det anslås, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt, hvorfor konsekvenserne ikke kvantificeres yderligere.

5. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget forventes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget forventes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter, men medfører, at frivillige kystfiskerforeninger, der kan godkendes til at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri forpligtes til at leve op til EU-reglerne på området.

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den [8. december 2017] til den [12. januar 2018] været i høring hos følgende organisationer og myndigheder m.v.:

[...]

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/ merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommune og regioner	Ingen	Lovforslaget forventes at medføre merudgifter for staten på ca. 0-0,1 mio. kr. til behandling af ansøgninger fra frivillige kystfiskerforeninger. Forslaget har ingen økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget forventes at medføre administrative konsekvenser for staten i forbindelse med behandling af ansøgninger fra frivillige kystfiskerforeninger. Forslaget har ingen administrative konsekvenser for regioner og kommuner.

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget forventes ikke at medføre nævneværdige merudgifter for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget forventes ikke at medføre øgede administrative byrder for erhvervslivet i nævneværdigt omfang.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten		
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Lovens § 4, stk. 2, fastlægger med henvisning til § 8, at ministeren kan nedsætte udvalg for lokalområder. Ifølge lovens § 8 kan ministeren nedsætte udvalg, der skal rådgive med henblik på udarbejdelse af fiskeriregler for et nærmere afgrænset lokalområde.

Det er ikke nødvendigt med særlig hjemmel til, at ministeren kan nedsætte udvalg for et nærmere afgrænset lokalområde, og bestemmelserne foreslås derfor af forenklingssyn ophævet. Lovens § 2, stk. 3, hjemler muligheden for en geografisk afgrænsning af reguleringen.

Til nr. 3 og 4

Der er tale om konsekvensændringer af forslaget om frivillige foreningsfartøjers mulighed for at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri, jf. forslaget til § 1, nr. 9.

Til nr. 5

Lovens § 11 indeholder en udtømmende opregning af, under hvilke former det er tilladt bestemte kategorier af fysiske og juridiske personer at drive erhvervmæssigt fiskeri i saltvand. Som konsekvens af forslaget om, at frivillige foreningsfartøjers mulighed for at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri, jf. forslaget til § 1, nr. 9, foreslås bestemmelsen i lovens § 11 udvidet.

Til nr. 6

I henhold til lovens § 13 må fisk kun omlades efter tilladelse fra ministeren. Kravet om forbud mod omladning uden tilladelse fremgår i forvejen af artikel 20 i Rådets forordning (EF) Nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolforordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik. Da lovens § 10, stk. 1, 2. pkt., giver ministeren adgang til at fastsætte regler til opfyldelse af Unionens forordninger, er hjemlen i § 13 overflødig og kan ud fra et forenklingssyns ophæves.

Til nr. 7

Efter lovens § 15, stk. 1, kan personer, der kan dokumentere, at de inden for de seneste 5 år før ansøgningen har opfyldt betingelserne for registrering i medfør af lovens § 14, stk. 1, opnå registrering på dette grundlag. Efter lovens § 15, stk. 2, vil registreringen bortfalde, hvis den pågældende ikke senest 14 måneder efter registreringen dokumenterer, at betingelserne for registrering med A-status har været opfyldt i en periode på 12 måneder efter genregistreringen. Ved bortfald af registreringen kan den pågældende i 5 år fra registreringen ikke på ny registreres efter stk. 1.

Muligheden for, at personer, der ikke har opnået registrering, men inden for de seneste 5 år har opfyldt gældende krav, foreslås ikke ændret. For så vidt angår muligheden for at opnå genregistrering foreslås derimod en opstramning af § 15, stk. 1, der foreslås som en ny § 15, ved en indsnævring af personkredsen. Herefter kan kun de personer opnå genregistrering med A-status, når de aktivt i mindst 1 år har frasagt sig registreringen med A-status. Fiskere, der frasiger sig registrering med A-status skal, hvis de ejer fiskerfartøjer og fiskerirettigheder, afhænde disse, herunder promilleandele, idet de i så fald ikke længere lever op til betingelserne for at eje hverken fiskerfartøjer eller fiskerirettigheder.

Bestemmelsen kan betragtes som en form for orlov for fiskere med A-status, som i en periode ikke ønsker at drive selvstændigt erhvervs-mæssigt fiskeri med henblik på et senere at kunne blive genregistreret, hvis det sker inden for 5 år. Bestemmelsen foreslås udmøntet i bekendtgørelsen om registrering af erhvervsfiskere med A-status.

Herudover strammes bestemmelsen, idet lovens § 15, stk. 2, udgår, og der ikke vil være mulighed for, inden for 14 måneder at få mulighed for en genregistrering, hvis man f.eks. som følge af kontrol har mistet sin A-status, som en form for ekstra chance.

Til nr. 8

Som en konsekvens af forslaget om, at frivillige foreningsfartøjer kan få mulighed for at drive selvstændigt erhvervs-mæssigt fiskeri, jf. § 1, nr. 9, foreslås overskriften før § 16 ændret.

Til nr. 9

Den foreslåede bestemmelse i § 16 b er ny og indebærer, at frivillige kystfiskerforeninger, der har til formål at oplyse om lokalt kystfiskeri, kan blive godkendt som berettiget til at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri.

Det foreslås efter § 16 b., stk. 1, at ministeren kan godkende frivillige kystfiskerforeninger, som har til formål at oplyse om lokalt kystfiskeri, som berettiget til at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri. Fiskeriet skal foregå i overensstemmelse med fiskerilovgivningens regler, jf. beskrivelsen af gældende ret under pkt. 2.1.1. i de almindelige bemærkninger. Endvidere foreslås, at fartøjet kun må fiske på fiskerirettigheder tildelt af ministeren.

Omsætningen fra fiskeri med et godkendt foreningsfartøj kan i henhold til aftalen i ”Fiskeripakken” anvendes til fartøjets og redskabernes vedligeholdelse samt foreningens øvrige virke. Herudover kan en frivillig kystfiskerforening modtage private og offentlige tilskud, eksempelvis fra den Europæiske Hav- og Fiskerifond og medlemsbidrag.

Det er forudsat, at et ”Frivilligt Kystfiskerfartøj” er et kystfiskerfartøj på maksimalt 15 meter, og at det godkendte fartøj får tildelt mængder på torsk, tunge og rødspætte (kvoter) svarende til en landingsværdi på maksimalt 50.000 kr. beregnet ud fra sidste kalenderårs registrerede landingsværdier. Fangsterne skal afskrives på kvoten, lige så vel som uundgåelige bifangster, som er omfattet af landingsforpligtelsen.

Det antages, at der er kystfiskersamfund med foreninger eller sammenslutninger, som ejer eller råder over et fartøj, der vil kunne komme ind under ordningen, og som efter ansøgning vil kunne komme i betragtning som et ”Frivilligt Kystfiskerfartøj”.

Frivillige kystfiskerforeninger vil skulle registreres som almindelige foreninger i CVR, jf. hertil afsnit 2.1.1. i de almindelige bemærkninger.

De frivillige kystfiskerforeninger vil være skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, men alene af den aktivitet, der vedrører det erhvervsmæssige fiskeri, f.eks. indtægter ved salg. Indtægter ved salg til medlemmerne af de enkelte fiskeriforeninger vil dog være skattefrie, jf. selskabsskattelovens § 1, stk. 5. Andre skattefrie indtægter vil endvidere hovedsageligt bestå af beløb, som de frivillige fiskeriforeninger får, f.eks. tilskud, gaver og medlemskontingenter. Det bemærkes dog, at f.eks. tilskud vil være skattepligtige, hvis det ydes til de frivillige kystfiskeriforeningers erhvervsmæssige fiskerivirksomhed.

Den skattepligtige indkomst skal opgøres efter de i selskabsskatteloven fastsatte regler, herunder skattelovgivningens almindelige regler for så vidt de efter deres indhold er anvendelige for disse foreninger. Det indebærer, at de frivillige kystfiskeriforeninger alene er skattepligtige ud fra et nettoindkomstprincip, jf. statsskattelovens §§ 4-6, hvor den skattepligtige indkomst udgør summen af skattepligtige indtægter reduceret med summen af samtlige fradragsberettigede udgifter. Derfor kan bl.a. driftsomkostninger – det vil sige de udgifter, som i årets løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten – der vedrører den erhvervsmæssige virksomhed, fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

De frivillige kystfiskeriforeninger vil endvidere skulle selvangive. Selvangivelse skal som udgangspunkt ske senest seks måneder efter udløbet af indkomståret. Har den frivillige fiskeriforening fx kalenderåret som indkomstår, vil der skulle selvangives senest 1. juli året efter.

De frivillige fiskeriforeninger vil ligeledes være underlagt momsreglerne, såfremt foreningens momspligtige leverancer overstiger 50.000 kr. om året. Her vil foreningen være momsregistreringspligtig, jf. momslovens §§ 47 og 48. Bestemte leverancer vil efter en konkret vurdering kunne være momsfritaget i henhold til momslovens § 13.

I den foreslåede § 16 b, stk. 2, opstilles en forudsætning om, at selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri kun må udøves med et af ministeren godkendt fartøj, dvs. et fartøj med fiskerilicens efter lovens § 39 og en af Fiskeristyrelsen tildelt kapacitet (lånekapacitet), jf. beskrivelsen af gældende ret i de almindelige bemærkninger under afsnit 2.1.1. Den ”Frivillige Kystfiskerforening” må med dette fartøj således fiske og lande tildelte rettigheder til en landingsværdi på ca. 50.000 kr. Det betyder samtidig, at et fartøj, der er registreret med fiskerilicens efter lovens § 39, herefter i henhold til § 3, stk. 2, nr. 1), i bekendtgørelse af 28. juni 2017 om fartøjer, der anvendes til erhvervmæssigt fiskeri i saltvand (kapacitetsbekendtgørelsen) kun efter tilladelse må anvendes til andet formål end erhvervmæssigt fiskeri, dog ikke til at fiske rekreativt.

Det foreslås efter den § 16 b, stk. 3, at ministeren kan fastsætte nærmere regler, herunder om krav til foreningens vedtægter og formål, om godkendelse af den ”frivillige kystfiskerforening” og begrænsning i fiskeri på tildelte rettigheder. Der foreslås tillige fastsat regler om, at lånekapacitet, der kan uddeles for 8 år ad gangen, automatisk går tilbage til kapacitetsfonden, når godkendelsen efter den foreslåede stk. 1 bortfalder.

Det foreslås, at regler fastsat af ministeren indeholder hjemmel til, at fangstrettighederne efter ansøgning tildeles årligt fra den tidsbegrænsede kystfiskerordning. Det betyder, at foreningen skal ansøge om tildeling af fangstrettigheder for bestemte arter svarende til en årlig landingsværdi på maksimalt 50.000 kr. Ansøgningstidspunktet vil svare til det for den tidsbegrænsede kystfiskerordning, som er den 18. januar. Ved en indfasning allerede fra medio 2018 vil der dog kunne indgives ansøgning fra ordningens ikrafttræden, hvorved tildelingen af kvoter vil skulle svare til den forholdsmæssige landingsværdi for resten af året. Dermed kan ordningen fra januar 2019 komme ind i rytmen for de øvrige kystfiskerfartøjsansøgninger. Det er tillige hensigten, at de frivillige kystfiskerforeninger f.eks. medio oktober skal framelde kvoter, som de ikke kan udnytte.

Foreningens formål om at skabe opmærksomhed, opretholde og videregive viden om lokalt kystfiskeri skal afspejles i foreningens vedtægter, som skal godkendes af Fiskeristyrelsen.

Af kontrollensyn vil det være nødvendigt at varsle fiskerikontrollen, når foreningerne udøver deres begrænsede fiskerimuligheder. Det vil således være nødvendigt at varsle tidspunktet for påbegyndelse og afslutning for fiskeriet som følge af allerede gældende regler. Fiskeriet vil således skulle

anmeldes over for den ansvarlige myndighed under Udenrigsministeriet, hvilket i praksis vil være Fiskeristyrelsens "Fisheries Monitoring Center" (FMC).

Fiskefartøjer over 10 meter skal i henhold til EU's kontrolforordning føre logbog, hvori en lang række oplysninger omkring fangsten og fangstrejsen skal registreres, jf. art. 14-15 i rådets forordning nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning. Fartøjer over 12 meter skal føre elektronisk logbog jf. forordningens art. 15, hvorimod fartøjer under 12 kan vælge at føre logbog i papirformat. Nærmere krav om logbog fremgår endvidere af bekendtgørelse nr. 521 af 31. maj 2016 om føring af logbog m.v. En medlemsstat kan fritage fiskefartøjer med en længde op til 15 meter fra kravet om elektronisk logbog, jf. kontrolforordningens art. 15, stk. 4, såfremt fartøjet udelukkende fisker inden for flagmedlemsstatens territorialfarvande eller aldrig opholder sig mere end 24 time på havet fra afsejling til hjemkomsten i havn.

I henhold til den foreslåede § 16 b, stk. 4 bortfalder godkendelsen af foreningens mulighed for at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri, jf. stk. 1, ved frasalg af fartøjet.

Til nr. 10

Bierhvervsfiskernævnet kan efter lovens § 19, stk. 1, træffe endelig administrativ afgørelse om fritidsfiskeres adgang til at drive bierhvervsfiskeri. Bierhvervsfiskernævnets sammensætning fremgår af lovens § 19, stk. 2, og de organisationer, der indgår i nævnet, er nævnt udtrykkeligt. I dag er følgende organisationer repræsenterede: Danmarks Fiskeriforening (i dag benævnt Danmarks Fiskeriforening Producentorganisation) og Dansk Kystfiskerforening. Begge organisationer repræsenterer erhvervsfiskeriet, og sidstnævnte bierhvervsfiskerne. Herudover er Danmarks Detailfiskehandlere repræsenteret samt Danmarks Sportsfiskerforbund og Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, som begge repræsenterer lystfiskere, og Dansk Amatørfiskerforbund og Dansk Fritidsfiskerforbund, som begge repræsenterer fritidsfiskere.

Bestemmelsen om Bierhvervsfiskernævnets sammensætning foreslås tilpasset. Det foreslås, at det ikke udtrykkeligt er fastsat i loven, hvem der er repræsenteret i nævnet for at sikre, at nævnets sammensætning kan tilpasses i overensstemmelse med udviklingen gennem tiden. En fast opstilling i loven, som det ser ud nu, kan medføre, at nævnet ikke repræsenterer tidssvarende interesser.

Nævnet foreslås at omfatte de repræsentanter, der indgår i nævnet i dag samt muligheden for at udpege en yderligere repræsentant udpeget af en interesseorganisation f.eks. for erhvervsmæssigt fiskeri med fokus på kystfiskeri. Det foreslås, at ministeren fastsætter nævnets forretningsorden og regler om nævnets virke og om indstillingsberettigede organisationer. Organisationer, der indstilles, skal kunne tilvejebringe oplysninger om forhold, der ved nævnets afgørelse skal kunne tillægges særlig vægt, jf. § 19, stk. 3, eksempelvis for at kunne skabe et alsidigt havnemiljø, jf. afsnit 2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Med den foreslåede opstramning af lovens § 22 begrænses kredsen af personer, der som arveberettigede kan komme i betragtning ved overtagelse af en eksisterende fiskeribedrift eller dele heraf. Der har tidligere ikke været denne begrænsning i personkredsen. Det foreslås således kun muligt for ægtefæller, samlevende med samme folkeregisteradresse i mindst 2 år eller børn i første led (søn eller datter), at kunne få tilladelse til at overtage en eksisterende fiskeribedrift ved arv eller hensiddent i uskiftet bo. Muligheden omfatter ikke arveforskud. I praksis vil sådanne tilladelser blive givet tidsbegrænset.

Indskrænkningen af personkredsen ved den foreslåede ændring af § 22 vil slå igennem på lovens § 39, stk. 3, hvorefter arveberettigede har mulighed for at eje et fiskerfartøj, som har tilhørt en afdød erhvervsfisker eller bierhvervsfisker.

Til nr. 12

I henhold til lovens § 35 fastslås udtrykkeligt, at regler kan gælde for en flerårig periode. Tidsbegrænset gyldighed for især bekendtgørelsen om regulering af fiskeriet er kutyme, men en udtrykkelig lovhjemmel er dog ikke nødvendig og foreslås af forenklingssyns henseende ophævet.

Reglen blev indført i 1999, hvor praksis var, at der årligt blev fastsat årlige kvoter i de nationale fiskerier for et år ad gangen, men at der samtidig kunne udstedes regler, der havde en længere gyldighedsperiode med henblik på at give reguleringerne et så langt sigtet perspektiv som muligt. Den reguleringsform, der gælder i dag med bl.a. individuelle kvoteandele og fartøjskvoteandele, er så dynamisk, at der ikke som tidligere er behov for en så fast reguleringsrytme med årlige eller periodevise reguleringer.

Til nr. 13

Lovens kapitel 8 vedrører regler om fartøjer til erhvervmæssigt fiskeri i saltvand og fartøjer med fiskerilicens. Fiskerilicenser udgør en basisforudsætning for udøvelsen af lovligt erhvervsfiskeri i Unionen, hvorefter et fiskerfartøj kun må anvendes til kommerciel udnyttelse af levende akvatiske ressourcer, hvis det har en gyldig fiskerilicens. Fiskerilicenserne anvendes til styringen af fiskerflådens samlede kapacitet gennem et registreringskrav knyttet til ejerskab af, henholdsvis den juridiske rådighed over fartøjet. En konsekvensændring af lovens § 39 er nødvendig ved indførelsen af muligheden for ”frivillige kystfiskerforeninger” at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri.

Der foreslås derfor tilvejebragt hjemmel til, at fiskerilicenser også kan udstedes for ”Frivillige foreningsfartøjer”. Disse skal efter den foreslåede § 16 b være godkendt af ministeren for fiskeri og ligestilling for efter den foreslåede § 11, stk. 1, nr. 6, at kunne drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri.

Det indebærer derfor, at den frivillige forening kan eje eller på anden måde har rådighed over et registeret fiskefartøj og dermed kan drive selvstændigt fiskeri. Denne fiskerilicens kan ligesom andet erhvervmæssigt fiskeri efter lovens § 38, stk. 2, 2. pkt. bortfalde, hvis betingelserne for udstedelsen ikke længere er opfyldt, herved under sædvanlig iagttagelse af proportionalitetsprincippet.

Pointsystemet, jf. lovens §§ 39 a og 39 b, er ligeledes knyttet til fiskerilicensen. For den godkendte frivillige forening betyder det, at den, der fører fartøjet, vil skulle holdes ansvarlig i forhold til overholdelse af alle de gældende regler om bord, herunder navnlig logbogs- og melderegler, satellitovervågningsforskrifter og en række andre materielle regler, som gælder for fiskeriets lovlige udførelse, jf. beskrivelsen ovenfor til § 1, nr. 9.

Med andre ord gælder sanktionsreglerne på fiskeriområdet, herunder pointsystemet, som gælder ved alvorlige overtrædelser af den fælles fiskeripolitik. Dette gælder både for den ansvarlige ejer af fartøjet, der som ansvarligt retssubjekt f.eks. også kan få konfiskeret ulovlige fangster, og for den ansvarlige fartøjsfører.

Til nr. 14

Det fremgår af § 46, at ministeren for fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om, at der ved de i § 43 nævnte anlæg, der drives ved turbiner, skal være anbragt et gitter, så alt vandet til og fra turbinen passerer gitteret. Ministeren kan endvidere efter § 49 fastsætte regler om anbringelse, udformning og godkendelse af det i § 46 nævnte gitter.

Det foreslås af forenklingshensyn, at bemyndigelserne i henholdsvis §§ 46 og 49, der vedrører anbringelse, udformningen og godkendelsen af gitter ved anlæg, der drives ved turbiner, samles. Det foreslås således, at der indsættes et nyt stk. 2 i § 46, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om anbringelse, udformning og godkendelse af det i stk. 1 nævnte gitter.

Til § 15

Efter § 49 kan ministeren for fiskeri og ligestilling fastsætte regler om anbringelse, udformning og godkendelse af det i § 46 nævnte gitter.

Som en konsekvens af forslaget om samling af §§ 46 og 49 ved indsættelse af et nyt stk. 2 i § 46, jf. § 1, nr. 14, foreslås § 49 ophævet.

Til nr. 16

Efter lovens § 130, stk. 1, nr. 1, kan overtrædelse eller forsøg på overtrædelse af § 13 straffes med bøde.

Som en konsekvens af forslaget om ophævelse af lovens § 13, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, foreslås bestemmelsen i lovens § 130, stk. 1, nr. 1, tilpasset således, at henvisningen til § 13 udgår.

Til § 2

Bestemmelserne foreslås sat i kraft den [1. juli 2018].

Til § 3

Fiskeriloven gælder som udgangspunkt ikke for Færøerne og Grønland, jf. lovens § 143, stk. 1.

De foreslåede ændringer i nærværende ændringslov vedrører ikke de forhold, der er omfattet af de EU-ordninger, der nævnes i lovens § 143, stk. 2, og § 130, stk. 8, og som skal forebygge afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU).

Efter lovens § 143, stk. 2, finder loven anvendelse for overtrædelse af disse EU-forordninger, også når de er begået på Færøerne eller i Grønland. Efter § 130, stk. 8, hører overtrædelser af de pågældende EU-forordninger under dansk straffemyndighed (jurisdiktion), uanset om overtrædelsen er begået uden for Danmark, hvis overtrædelsen er begået af en person, der på gerningstidspunktet havde dansk statsborgerskab og ikke havde bopæl eller i øvrigt var hjemmeboende på Færøerne eller i Grønland.

Det foreslås derfor, at ændringsloven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I fiskeriloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 764 af 19. juni 2017, foretages følgende ændringer:

§ 4. (...)

Stk. 2. Ministeren kan herudover nedsætte udvalg for lokalområder, jf. § 8.

1. § 4, *stk. 2*, ophæves.

§ 8. Miljø- og fødevarerministeren kan nedsætte udvalg, der skal rådgive med henblik på udarbejdelse af fiskeriregler for et nærmere afgrænset lokalområde.

Stk. 2. (Ophævet)

2. § 8 ophæves.

§ 11. Selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri i saltvand må kun drives af

(...)

4) partrederier, som opfylder betingelserne for at kunne eje et fiskerfartøj, jf. § 39, *stk. 1*, og

3. I § 11, *stk. 1, nr. 4*, udgår »og«.

§ 11. Selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri i saltvand må kun drives af

(...)

5) selvejende uddannelsesinstitutioner, der uddanner erhvervsfiskere, og som er godkendt af miljø- og fødevarerministeren i medfør af § 16 a.

4. I § 11, *stk. 1, nr. 5*, ændres »§ 16 a« til: »16 a og«.

5. I § 11, *stk. 1*, indsættes som *nr. 6*:

»6) frivillige kystfiskerforeninger, som har til formål at oplyse om lokalt kystfiskeri i medfør af § 16 b.«

§ 13. Fisk må kun omlades efter tilladelse fra miljø- og fødevareministeren.

6. § 13 ophæves.

§ 15. Personer, der kan dokumentere, at de inden for de seneste 5 år før ansøgningen har opfyldt betingelserne for registrering i medfør af § 14, stk. 1, kan opnå registrering på dette grundlag.

Stk. 2. Registrering efter stk. 1 bortfalder, hvis den pågældende ikke senest 14 måneder efter registreringen over for miljø- og fødevareministeren dokumenterer, at betingelserne i § 14, stk. 1, nr. 3, har været opfyldt i en periode på 12 måneder efter registreringen. Bortfalder registreringen, kan den pågældende i 5 år fra registreringen ikke på ny registreres efter stk. 1.

7. § 15 affattes således:

»§ 15. Personer uden A-status, der kan dokumentere, at de inden for de seneste 5 år før ansøgningen har opfyldt betingelserne for A-statusregistrering i medfør af § 14, stk. 1, men ikke ved ansøgning har opnået denne registrering, eller personer med A-status, der i mindst 1 år har frasagt sig A-statusregistrering, kan i op til 5 år efter denne frasigelse efter ansøgning opnå registrering på dette grundlag.«

Erhvervsfiskerselskaber og visse selvejende uddannelsesinstitutioner.

8. Overskriften til § 16 affattes således:

»Erhvervsfiskerselskaber, visse selvejende uddannelsesinstitutioner og frivillige kystfiskerforeninger«.

9. Efter § 16 a indsættes før overskriften før § 17:

»§ 16 b. Ministeren for fiskeri og ligestilling kan godkende frivillige kystfiskeforeninger, som har til formål at oplyse om lokalt kystfi-

skeri, som berettiget til at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri. Fartøjet må kun fiske på fiskerirettigheder tildelt af ministeren.

Stk. 2. Frivillige kystfiskerforeninger godkendt efter stk. 1 må udelukkende udøve selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri med et af ministeren godkendt foreningsfartøj.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler, herunder om foreningens vedtægter og at godkendelsen kan bortfalde, når betingelserne for godkendelsen ikke længere er opfyldt.

Stk. 4. Godkendelse efter stk. 1 bortfalder ved salg af fartøjet. «

§ 19. (...)

Stk. 2. Nævnet består af 2 repræsentanter for Miljø- og Fødevareministeriet, 2 repræsentanter for Danmarks Fiskeriforening samt en repræsentant for Dansk Kystfiskerforening, Landsorganisationen af Danmarks Detailfiskehandlere, Danmarks Sportsfiskerforbund, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Dansk Amatørfiskerforening og Dansk Fritidsfiskerforbund. Ministeren fastsætter nævnets forretningsorden og udpeger nævnets formand.

10. § 19, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Nævnet består af 2 repræsentanter for Udenrigsministeriet, 4 repræsentanter udpeget af interesseorganisationer for erhvervsmæssigt fiskeri og 4 repræsentanter udpeget af interesseorganisationer for rekreativt fiskeri samt 1 repræsentant for detailfiskehandlen. Repræsentanterne skal kunne tilvejebringe oplysninger om forhold, som ved nævnets afgørelse skal kunne tillægges særlig vægt, jf. de i stk. 3 nævnte forhold. Ministeren fastsætter nærmere regler om nævnets virke, herunder nævnets forretningsorden, og om indstillingsberettigede organisationer. Ministeren udpeger nævnets formand og øvrige medlemmer. «

§ 22. Miljø- og fødevareministeren kan meddele tilladelse til, at personer, der overtager en igangværende fiskeribedrift eller andel heraf ved arv eller overtagelse af uskiftet bo, kan fortsætte fiskeriet, uanset at betingelserne i §§ 14 og 17 eller i regler fastsat i medfør heraf ikke er opfyldt.

11. § 22 affattes således:

»**§ 22.** Ministeren for fiskeri og ligestilling kan meddele tilladelse til, at ægtefæller, samlevede eller børn ved arv eller overtagelse af

§ 35. Regler efter § 34 kan udstedes for et år eller for en flerårig periode. De udstedte regler kan ændres på baggrund af fiskeriets udvikling, jf. § 34, stk. 2.

§ 39. (...)Fiskerilicens kan endvidere udstedes til selskaber, der er godkendt i medfør af § 16, stk. 1 og 2, og til selvejende uddannelsesinstitutioner, som er godkendt i medfør af § 16 a.

§ 49. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om anbringelse, udformning og godkendelse af det i § 46 nævnte gitter.

§ 130. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder eller forsøger at overtræde § 11, stk. 1, § 12, stk. 1, § 13, § 18, § 28, stk. 2, § 32, stk. 4, § 33, stk. 1, § 38, stk. 1, § 44, stk. 1, § 50, stk. 1, § 58, stk. 2, en frakendelse ved dom efter § 59 a, stk. 1, et vedtaget forbud efter § 59 a, stk. 2, § 63, stk. 1, § 66, stk. 1, § 69, § 72, § 74, stk. 1, § 76, § 77, stk. 1, § 86, stk. 1, § 87, § 97, § 98, § 119, §

uskiftet bo kan overtage en igangværende fiskeribedrift eller andel heraf og fortsætte fiskeriet, uanset at betingelserne i §§ 14 og 17 eller i regler fastsat i medfør heraf ikke er opfyldt. «

12. § 35 ophæves.

13. § 39, stk. 1, 2. pkt. affattes således:

»Fiskerilicens kan endvidere udstedes til selskaber, der er godkendt i medfør af § 16, stk. 1 og 2, til selvejende uddannelsesinstitutioner, som er godkendt i medfør af § 16 a, og til frivillige kystfiskerforeninger, som er godkendt i medfør af § 16 b.«

14. I § 46 indsættes som nyt *stk. 2.*:

»*Stk. 2.* Ministeren for fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om anbringelse, udformning og godkendelse af det i stk. 1 nævnte gitter.«

15. § 49 ophæves.

16. I § 130, stk. 1, nr. 1, udgår: »§ 13,«.

121, stk. 1, § 122, stk. 2, § 124, stk. 3, de i medfør af § 10, stk. 1, truffne bestemmelser og de i § 10 nævnte forordninger og beslutninger,

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2018.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.